

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2486/2025
03.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Добриле Страјина, Драгане Миросављевић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Драган Симоновић, адвокат из ..., против тужене Републике Србија, Министарство одбране, Војна пошта .. Ниш, коју заступа Војно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3485/2024 од 19.05.2025. године, у седници одржаној 03.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3485/2024 од 19.05.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3485/2024 од 19.05.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 3233/2023 од 13.09.2024. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле, па је тужена обавезана да јој на име накнаде нематеријалне штете исплати и то: за претрпљене физичке болове 100.000,00 динара, са законском затезном каматом од 13.09.2024. године, као дана пресуђења па до исплате, док је за већи износ од досуђеног а до траженог износа од 200.000,00 динара, тужбени захтев одбијен као неоснован. За претрпљени страх 70.000,00 динара, са законском затезном каматом од 13.09.2024. године, као дана пресуђења па до исплате, док је за већи износ од досуђеног а до траженог износа од 135.000,00 динара, тужбени захтев одбијен као неоснован; за претрпљене душевне болове због умањене животне активности 50.000,00 динара, са законском затезном каматом од 13.09.2024. године, као дана пресуђења па до исплате, док је за већи износ од досуђеног а до траженог износа од 150.000,00 динара тужбени захтев одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужили накнади трошкове парничног поступка у износу од 153.150,00 динара.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж1 3485/2024 од 19.05.2025. године, одбио, као неосноване жалбе тужиље и тужене и потврдио пресуду Основног суда у Нишу П1 3233/2023 од 13.09.2024. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужиља је доставила одговор на ревизију тужене захтевајући накнаду трошкова за састав тог одговора.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији тужене.

Предмет тражене правне заштите је накнада нематеријалне штете тужиљи, због повреде коју је задобила приликом вршења војне службе – извођење физичке обуке у зимским условима на Копаонику, тако што је услед неповољних метеоролошких услова и присутности леда на стази, дошло до проклизавања ноге, губитка равнотеже и пада те повреде левог колена. Побийана пресуда којом је тужбени захтев делимично усвојен признавањем тужиљи накнаде на име претрпљених физичких болова, страха и душевних болова због умањене животне активности, донета је применом одредбе члана 164. Закона о раду („Сл. гласник РС“, бр.24/2005...75/2014), у вези одредбе члана 200. ЗОО, и не одступа од судске праксе у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету.

На основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова, ревизија увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима, ревизија није дозвољена, осим када се тужбени захтев односи на новчано потраживање. Тада се примењује општи режим допуштености овог правног лека према вредности предмета спора побијаног дела у смислу одредбе члана 403. став 3. ЗПП. Том одредбом закона прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност

предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужила је поднела 22.08.2023. године, а вредност предмета спора је 485.000,00 динара.

Имајући у виду да ово није парница у радном спору, која за предмет има заснивање, постојање или престанак радног односа, код којих је ревизија увек дозвољена, а да је побијана вредност предмета спора испод 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужене није дозвољена у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Трошкови на име ангажовања пуномоћника, адвоката, за састав одговора на ревизију тужили нису били потребни у смислу одредбе члана 154. ЗПП.

На основу одредбе члана 165. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић